

Johannes van Rossum (1809-1873)

Rossum, Johannes van, geb. Den Haag 1809, lakei van koning Willem I, treed in 1844 als koetsier in dienst bij Marianne van Oranje, prinses der Nederlanden, prinses van Oranje Nassau, echtgenoot prins Albert van Pruisen (1809-1872). Marianne leefde sinds 1845 gescheiden van haar echtgenoot en kinderen. In 1845 wordt Johannes officieel aangeduid als bibliothecaris van de prinses op haar buitengoed Rusthof te Voorburg. Er ontwikkelde zich een verhouding tussen hen beiden met als resultaat een zwangerschap. Johannes van Rossum gaat met de prinses en enkele anderen een reis naar het Heilige Land maken. Tijdens een oponthoud op Sicilië wordt in 1849 hun zoon Johannes Willem geboren, overl. op 12-jarige leeftijd. Tegen de gangbare gewoonte in brengt zij het kind niet onder in een burgergezin, doch houdt het bij zich, eerst in haar villa te Rome later in Reinhartshausen. Dankzij haar familiekapitaal kon Marianne haar levensstijl voortzetten. Lange tijd verbleef ze met haar partner en zoontje in de Villa Celimontana in Rome, waar ze begon met de aanleg van haar grote kunstcollectie. Ook kocht ze een villa aan het Comomeer, later Villa Carlotta genoemd naar haar dochter Charlotte (1831-1855). Belangrijkste toevluchtsoord voor Marianne en Johannes werd Erbach, waar zij in 1855 het kasteel Reinhartshausen had gekocht. Zij leeft zonder zich te storen opelijk samen met Johannes. Johannes overleed in kasteel Reinhartshausen, Erbach im Rheingau (Duitsland) 10 mei 1873, zoon van Willem van Rossum, kruidenzoeker, en Maria Tammerlijn, eigenaresse van een winkeltje.

Hij huwde Den Haag 17 mei 1837 (nooit gescheiden) met Catharina Wilhelmina Keyzer, geb. Den Haag 14 september 1816, overl. Den Haag 28 juli 1861, tapster, dochter van Adrianus Keyzer, bode, en Catrina van der Does.

Lit.:

- R. van Ditzhuyzen, Oranje-Nassau, blz. 160 en 210.

Afbeelding:

- Haags Historisch Museum 1925-0007-SCH

Vervaardiger:

- Johan Philip Koelman